

دعاهای ما بین الطلوعین

بدانکه از جمله اوقات شریف بین الطلوعین [زمان بین طلوع فجر صادق و طلوع خورشید] است، و اخبار بسیاری از اهل بیت علیهم السلام در فضیلت این وقت، و تشویق بر عبادت، و ذکر و تسبیح در آن وارد شده، و در برخی اخبار، از این وقت تعبیر به ساعت غفلت شده، چنانکه از حضرت محمد باقر علیه السلام روایت شده: ابلیس رانده شده لشگرهای خویش را، در دو وقت پراکنده می سازد: وقت غروب آفتاب، و زمان طلوع آن، پس در این دو ساعت، خدا را بسیار یاد کنید، و از شر ابلیس و لشگرش، به خدا پناه بجوید، و در این دو ساعت کودکان خود را به پناه خدا در آورید، زیرا آن دو ساعت، ساعت غفلت است. و بدانکه خواب در این دو وقت مکروه است. از حضرت باقر علیه السلام روایت شده: خواب در وقت صبح خوابی است شوم و مانع روزی است، و رنگ رخسار را زرد و دگرگون می کند، و به درستی که حق تعالی روزی ها را در مابین طلوع فجر، تا طلوع آفتاب قسمت می کند، بنابراین از خوابیدن در این وقت پرهیزید شیخ طوسی این دعا را در کتاب «مصباح» نقل کرده است که در وقت طلوع فجر صادق خوانده شود.

اللَّهُمَّ أَنْتَ صَاحِبُنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَفْضَلْ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ بِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَأَتَمِّمْهَا عَلَيْنَا عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ

سپس می گوئی :

يَا فَالِقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا أَرَى وَمُخْرِجَهُ مِنْ حَيْثُ أَرَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ أَوَّلَ يَوْمِنَا هَذَا
صَلَاحًا وَأَوْسَطَهُ فَلَاحًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا

آنگاه ده مرتبه می گویی :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنَّهُ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ عَافِيَةٍ فِي دِينٍ أَوْ دُنْيَا فَمِنْكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ
الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ بِهَا عَلَيَّ حَتَّى تَرْضَا وَبَعْدَ الرِّضَا.

و ذکرهای وارد بر این وقت، غیر از آنچه ذکر شد بسیار است، و بهترین آنها ذکر

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ»

است که از آن به «باقیات صالحات» تعبیر ده و نیز خواندن این دعاست:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحَدُّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
بِيَدِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

چون ندای اذان صبح را شنیدی می گویی:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاقْبَالِ نَهَارِكَ وَادْبَارِ لَيْلِكَ وَحُضُورِ صَلَوَاتِكَ وَأَصْوَاتِ دُعَائِكَ وَتَسْبِيحِ
مَلَائِكَتِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُتُوبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ